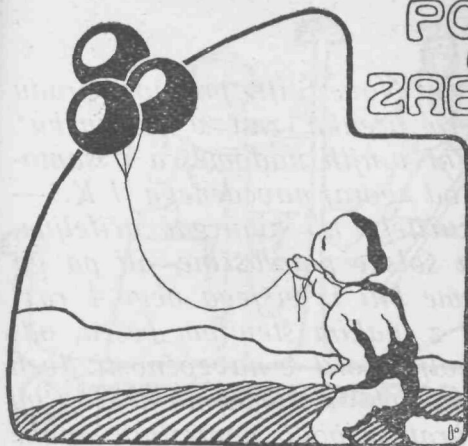
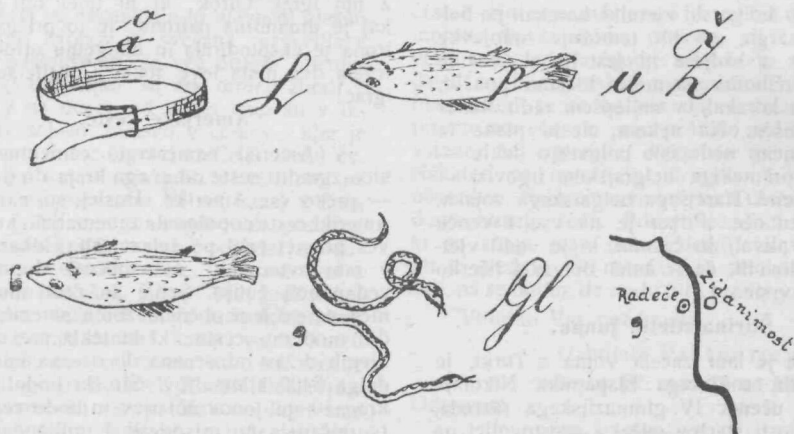

POUK IN ZABAVA

Zastavica v podobah.

Priobčil Metod Senožeski.

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev zastavice v podobah v sedmi številki.

Sloga jači — nesloga tlačī.

Prav so jo rešili: Saša Ličan, učenec v Ilirski Bistrici; Marija Slapšak, učenka VI. razr. v Sevnici; Leo Berlic, učenec pri Sv. Trojici v Slov. gor.; Alojz Kraigher, učenec pri Sv. Trojici v Slov. gor.; Gojko Jelenc, učenec IV. razr. na c. kr. vadnici v Ljubljani; Vlasta Rudež, grad Tolsti vrh; Ciril Spindler, učenec V. razr. v Celju; Tatjana, Vlasta in Vidka Horvat v Ptuj; Milica Kranjc, III. razr. mešč. šole; Ciril Lušin Ljubljana; Stanko Skok, učenec v Domžalah; Jela, Nada, Marica Pretnar in Anica Hronek na Bledu; Spindler France, Klemenčič Jakec, Babič Alojz, Loparnik Vekoslav, Kralj Friderik in Slavič France, učenci VI. razr. II. odd. pri Sv. Križu na Murskem polju; Antonija Vogrinc, Ljudmila Kegl, Frančiška Filipič, Alojzija Lah, Jožefa Belec, Jožefa Onišak, Elizabeta Stefanec, Frančiška Novak, Jožefa Filipič in Ana Kosi, učenke VI. razr. pri Sv. Križu na Murskem polju; Anica, Naninka, Marija, Minka in Josipina Grahek, Anica Stukelj, Rezika Plut, Marija Kapš, Marija Gorše, Tona Hlebec, Kata Kočevar ml., Anča Grahek, Micka Springer, Tončka in Mina Jerman, Nežica Judnič, Slavoj Kukman, Joško Kočevar, Apa Grahek, Randenov Ape, Zupančič, Novak, Anzelinov, Grzin, Simonič, Stanjko Grahek, Mēt. Grahek, Ivan Poglajen, Ciril Jerman, učenke in učenci v Petrovi vasi pri Črnomlju; Miroslava Kveder, gojenka v zavodu de Nôtre Dame v Šmihelu; Karel Okretič v Nabrežini; Vojko Boltar v Splitu; J. Veronik v Reki na Štaj; Vida Ušeničnik v Domžalah. — Zastavico v podobah v 6. štev. je rešila Vida Ivanc, učenka v Kranju.

Gospod nadučitelj Ivan Kelc od Nove Štifte pri Gor. Gradu vprašuje: „Kateri učenec ali katera učenka zna v „Zvončku“ objaviti največ enozložnih besed, ki v njih nadomešča r samoglasnik?“ — Kdor to stori, dobi od zgoraj navedenega 1 K. — Dokazati mora potem svojemu g. učitelju ali svoji gšč. učiteljici, da je denar porabil edino le za šolske potrebščine ali pa ga vložil v hranilnico. Dotičnik ne sme biti iz višjega nego 4. razreda ljudskih šol. Ako jih bo več z enakim številom besed, odloči žreb, kar bo g. urednik radevolje storil v navzočnosti dveh svedokov. Mila mi mladina slovenska! Vrlo tedaj na delo! Čim živahneje bo tekmovanje, temvečkrat se bodo ponavljale enake naloge. Pozdravljeni vsi vrli tekmovalci in vse vrle tekmovalke!

Bolgarski vjetniki v Belgradu.

Ko so bolgarski vjetniki korakali po belgrajskem trgu, so jih tamošnje branjevke obdarovale s sadjem in jestvinami, kar so vjetniki večinoma na mestu hlastno použili. Bolgari so korakali v najlepšem redu kakor na vežbališču. Na nekem mestu plane iz množice neko nedoraso bolgarsko dekle — služkinja pri nekem belgrajskem trgovcu — ter se oklene starejšega bolgarskega vojaka. Bil je njen oče. Prizor je na vse navzoče globoko vplival, in častnik, ki je vodil vjetnike, je dovolil, da je smel Bolgar s hčerko stopiti iz vrste.

Štirinajstletni junak.

Ko se je lani začela vojna s Turki, je 14letni sin sofjskega blaginika Nikolaja Minkova, učenec IV. gimnazijskega razreda, brez vednosti staršev odšel s prostovoljci na bojišče in se posebno odlikoval pri zajetju Javer-pašine armade. Vse prizadevanje, da bi se vrnil k staršem, je bilo zaman. Ostal je v vojni in sodeloval v vseh bojih v prvih vrstah. Ko so se delila odlikovanja, je cela stotnija zahtevala, da se da red tudi mlademu junaku, ki je bil nato tudi res odlikovan s svetinjo za hrabrost. Sedaj jo ponosno nosi na prsih.

Očala za — krave.

Čudno je to — a vendar je res! In sicer izdeluje taka očala neka tvornica v Birminghamu in jih prodaja predvsem v Sibirijo. Ondi namreč spuščajo krave na prosto, kolikor mogoče zgodaj, tako da mnogokrat še sneg leži. Ko posije solnce, se kravam blišči ter obole na očeh. Zato so uvedli za krave očala z zelenimi stekli v usnjatem okviru, ki jih z jermeni pritrjujejo na rogove.

Dinamična patrona kot igrača.

Neki pekovski pomočnik iz Studenca pri Ljubljani je dal desetletnemu kajzarjevemu

sinu Ivanu Jakiču dinamično patrono, da bi se z njo igral. Otrok, ki ni imel niti pojma, kaj je dinamična patrona, je to prižgal. Patrona je eksplodirala in ubogemu otroku odtrgala dva prsta leve roke. Čuvajte se takih igrač!

Ameriške ceste.

V Ameriki nameravajo cementne tvornice zgraditi ceste od enega kraja do drugega — preko vse Amerike. Doslej so namreč v Ameriki ceste popolnoma zanemarjali, ker se je ves promet vršil po železnicah. Odkar so pa v rabi avtomobili, pomanjkanje dobrih cest vedno bolj čutijo. Sedaj so cementne tvornice na svojem občnem zbo u sklenile zgraditi moderno cesto, ki bi tekla preko Zedinjenih držav od oceana do oceana in bi bila dolga 6400 kilometrov. Stroški bodo znašali krog 10 milijonov dolarjev in bodo cementni tvorničarji sami prispevali 4 milijone, ostalo naj bi dale država, občine in ljudstvo v obliki prostovoljnih darov. V Ameriki je to lahko, kjer je denarja — na kupe!

V človeško kožo vezana knjiga.

V Berlinu se je nedavno vršila pravda zaradi knjige, ki je bila vezana v pravo človeško kožo. Neki umetni knjigovezec je neko drugače čisto malovredno knjigo opremil na ta posebni način in jo izročil neki knjigarni, da jo razstavi. Ko je bil knjigovezec kasneje na potovanju, se je za knjigo oglašil kupec in jo dobil za 75 mark. Knjigovezec je pa potem od knjigarja zahteval 450 mark odškodnine, češ, da je bila knjiga toliko vredna. Začela se je pravda. Kot strokovnjak poklicani knjigovezec je pred sodiščem izjavil, da je na svetu le malo v človeško kožo vezanih knjig; njemu je znanih le šest. Vrednost ceni na 450 do 500 mark. Knjigovezec Dourbon v Parizu zahteva za enako knjigo 600 frankov. Končno so se poravnali za 175 mark (približno toliko kron). Kje je dobil knjigovezec človeško kožo, nam ni znano.